

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**HORATII TVRSELLINI || ROMANI || E SOCIETATE IESV ||
LAVRETANAE HISTORIAE || LIBRI QVINQVE. ||**

Torsellini, Orazio

Romae, 1597

Cap. 15. Aedes Lauretana à Reginis Neapolitanis aditur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64112)

cipum hospitio præcipuè destinatas. Quarum forma talis: Aedium sinus (vbi est aditus impluij) basilicæ obuersus eam duobus lateribus quasi brachijs cingit. In quatuor angulis totidem prominent propugnacula. Tota moles quadrati castelli speciem refert, templum habet pro arce. Eius hodie pars vix dimidia assiduo multorum annorum labore sumptuque absoluta. Nec vero dum Pontificias ædes exstrueret Iulius, templum adornare destitit. Ad eius cul-
tum cantorum chorus institutus: organa musica egregia, magnifico opere, auroque conspicua: campanæ duæ eximiam magnitudine, ac specie fusæ: turris campanariæ fundamenta iacta Iulij Secundi opera sunt. Ita ornato templo, augustissimæ Virginis cellæ extrinsecus ornandæ, satis pretiosi marmoris comparat. Quod utique opus fuisset operum eius maximum, nisi iam matura æuo mors coeptis eius interuenisset, Deo tam insignem laudem alteri referuante. Illud autem non postremo habendū loco, quod huius generis vltimum mortaliū eius operum fuit. Petrus Antonius Perottus Syluestrinorum Præpositus Generalis, D. Mariæ Lauretanæ studio accensus Abbatiam S. Laurentij Laureto proximam (ea est in agro Castri Ficardi) cum vniuersis villis, ædibus, pratis, agris, oliuetis, syluis ad eam pertinentibus, Pontifice approbante, Lauretano concesserat templo, anno huius seculi XII. Iulius ergo paucis ante mortem diebus, Abbatiam illam Pontificali diplomate Lauretanæ attribuit Domui. Perottum ipsum Laureti Gubernatorem constituit, ratus (id quod erat) cui cordi fuisset Lauretanas fortunas augere, eidem conseruare ac tueri auctas, cordi futurum.

Hier. Ang.
Bern. Cyril

Antonij Pe
rotti D.

Aedes Lauretana à Reginis Neapolitanis aditur.

Cap. XV.

Leo Decimus haud Pontificatu magis, quam instituto successor Iulij, nihil potius habuit, quàm vt in Lau-
retana

Riera in Ap
nal. Laur.

retana Aede amplificanda nemini cederet. Et huiusce studij sui declarandi præclaram illi Deus materiam, inter primum Pontificatus rudimentum dedit. Per ea quippe tempora Lauretanæ Religionis, ac celebritatis fama Neapolim perlata duas Ioannas Aragonias, seniorē, & iuniorē (Reginas Neapolitanas, quia regia stirpe genitæ erant, vulgus appellabat) ad templum miraculis maximè inclytum visendum accendit. Itaque magnifico sane comitatu Neapolitani Regni interiora penetrâtes, per Samnites in Picenum transeunt, ingenti populorum, quacumque transibant, gratulatione cultuque exceptæ. Quo tempore Leonis præcipuè magnificentia enituit. In omnibus Pontificiæ ditionis oppidis, quæ erant in via, Reginas regio apparatu excipi iussit, non tam illarum cultui, quam Lauretanæ Virginis celebritati fauens. Cumulatissimam insuper delictorum veniam, & ipsis Reginis, & cæteris Lauretum ad illarum aduentum occurrentibus, eodemque die Lauretanam Aedem rite venerantibus imperitiuit. Annus huius seculi quartus decimus Reginarum aduentu insignis perhibetur. Et exstat in Piceno celebre eius rei monumentum. Fama est per eam occasionem in agro Montis Sancti (oppidum id est Lauretum inter, & Firmum) viam illam pulcherrimam esse stratam, quæ hodieque via Reginarum vocatur, ab his videlicet Reginis olim appellata, in quarum gratiam sterneretur.

A Leone X. amplissimis decretis ornatur.

Cap. XV I.

Leonis X.
beneficia.

EX in Leo cunctas Iulij Secundi, superiorumque Pontificum Indulgentias, immunitates, beneficia Lauretanæ Domui tributa luculento diplomate rata esse iussit: ac deinceps alijs super alia diplomatis impense cumulavit. Lauretanam quippe Ecclesiam Collegiatam instituit: